

for at indvinde Kapitaler, hvormed de lavest lønnede Embeder kunde støttes. Denne Administrationspraksis, som altsaa har været tiltraadt og billiget fra Rigsdagens Side, har siden Finansaaret 1905—06 ogsaa været anvendt paa Alderstillæg til Præster, der i over 10 Aar sad i de lavest lønnede Embeder.

Sidst har det kirkelige Udvalg beskæftiget sig indgaaende med Præsternes Lønningsforhold, og det kirkelige Udvalg har udarbejdet en Række Bestemmelser, der skulde tjene som Grundlag for en Omregulering af samtlige præstelige Embeder her i Landet. Det kirkelige Udvalg har som Udgangspunkt for en saadan Reform bestemt og klart taget dette: at Omreguleringen økonomisk skulde kunne hvile i sig selv, og dette Udgangspunkt har Ministeriet gjort sit til ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag, idet Ministeriet som det kirkelige Udvalg mener, at ikke blot Statskassen, men ogsaa Folkekirken er bedst tjent med, at den Lønregulering, der bliver Tale om, sker indenfor saadanne Grænser, at den økonomisk kan hvile i sig selv.

Jeg skal afholde mig fra at fordybe mig i denne Sags Historie, som jo ellers er righoldig, ikke mindst, naar Talen er om dens Historie i Rigsdagen, og straks gaa over til, saa kort jeg formaar, at fremstille Indholdet af Lovforslaget. Tanken er at dele Præsteembederne udenfor København og Frederiksberg i 3 Lønningsklasser, saaledes at der bliver lige mange Embeder i hver Lønningsklasse. Den lavest lønnede Klasse skal begynde med en Grundløn af 2,000 Kr. og stige med et Alderstillæg hvert fjerde Aar til 4,000 Kr., Mellemklassen begynder med 2,800 Kr. og stiger med et Lønningsstillæg paa 500 Kr. hvert fjerde Aar til 4,800 Kr. Endelig begynder den højeste Lønningsklasse med 3,600 Kr. og skal ligeledes hvert fjerde Aar stige med et Lønningsstillæg paa 600 Kr. indtil 5,400 Kr. Dette skulde gælde Sognekaldene udenfor København og Frederiksberg. De residerende Kapellaner i Købstæderne lønnes som Sognekald i 2den og 3die Lønningsklasse, og de residerende Kapellaner paa Landet skulde have en Lønning paa 1,600—2,000 Kr., stigende med 200 Kr. til 2,400—2,800 Kr.

Det er altsaa Hovedtrækkene i selve Lønningsvilkaarene, og der er Mulighed for at gennemføre dette. Allerede det kirkelige Udvalg havde indsamlet et paalideligt, altsaa udtømmende, statistisk Materiale til Bedømmelse af Størrelsen af samtlige Midler, der er henlagt til Understøttelse af Folkekirken, og Prof. Westergaard, der staar inde for dette Arbejde, mente, allerede medens det kirkelige Udvalg sad, at der var de fornødne Midler til Stede. Nu er Forholdet betydeligt bedre i den Henseende, idet de folkekirkelige Indtægter siden den Tid er vokset med op mod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og derfor bliver Muligheden for at gennemføre denne Reform betydeligt større, end den var i 1905, da Sagen blev behandlet i det kirkelige Udvalg. Jeg skal oplyse, at naar man tager Sognekaldene udenfor København og Frederiksberg, er der en Lønmasse, hvis Bruttosum er 6,147,000 Kr., og der er en Embedsudgift paa ialt 1,626,000 Kr., der bliver altsaa tilbage 4,521,000 Kr. til Fordeling til de 1,089 Sognepræster plus de residerende Kapellaner. Enhver vil heraf kunne se, at hvis man vil tale om en Middelløn, bliver den omkring ved de 4,000 Kr. i Gennemsnit for samtlige Sognepræster og residerende Kapellaner udenfor København og Frederiksberg. Hertil maa tøjles fri Bolig og en passende Sum til fri Befordring. Der findes i Lovforslagets Bemærkninger et kort Resumé af de indsamlede statistiske Oplysninger, og jeg skal deraf nævne følgende faa Tal. Den Sum, jeg nævnedes paa 6,147,000 Kr., som er den samlede Lønmasse for Embeder udenfor København og Frederiksberg, bestaar i Tiende, som repræsenterer 2,396,000 Kr., og jeg maa her gøre opmærksom paa, at al Tienden er beregnet efter Tiendelovens Takst, altsaa efter den bekendte lave Takst. Jeg maa, synes jeg, have Lov til og Pligt til paa dette Sted at gøre opmærksom paa, at hele denne Opgave med Hensyn til en Regulering af Præstelønningerne er blevet betydelig vanskeligere, efter at Tiendeloven har gjort sig gældende. Forholdet vilde vel være dette, at havde man ikke nu i Øjeblikket Tiendelovens Takst som bestemmende for den Lønmasse, der kommer til Stede i Form af Tiende, vilde man komme henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. højere op. — Indtægten